

Kontakty z Mediami
i Informacja

Sąd Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 218/21
Luksemburg, 8 grudnia 2021 r.

Wyrok w sprawie T-127/19
Dyson i in. / Komisja

Zużycie energii przez odkurzacze cyklonowe bezworkowe: Sąd oddalił wniosek o naprawienie szkody podnoszonej przez Dyson

Komisja, przyjmując znormalizowaną metodę badania opartą na wykorzystaniu pustego zbiornika, nie przekroczyła w oczywisty i poważny sposób swoich uprawnień dyskrecyjnych ani nie dopuściła się wystarczająco istotnego naruszenia zasad równego traktowania i dobrej administracji

Od dnia 1 września 2014 r. wszystkie odkurzacze sprzedawane w Unii Europejskiej podlegają wymogowi etykietowania energetycznego, którego zasady Komisja określiła w rozporządzeniu z 2013 r.¹, uzupełniającym dyrektywę o etykietowaniu energetycznym². Etykietowanie ma w szczególności na celu informowanie konsumentów o poziomie efektywności energetycznej odkurzacza oraz o jego skuteczności odkurzania.

Dyson Ltd wraz z innymi skarżącymi, wchodzącymi w skład tej samej grupy, produkuje odkurzacze cyklonowe bezworkowe.

Dyson, uznawszy zasadniczo, że przyjęta przez Komisję w rozporządzeniu z 2013 r. znormalizowana metoda badania służąca do pomiaru poziomu efektywności energetycznej odkurzaczy działa na niekorzyść jego wyrobów w stosunku do odkurzaczy workowych, wniósł do Sądu Unii Europejskiej o stwierdzenie nieważności tego rozporządzenia. Wyrokiem z dnia 11 listopada 2015 r.³ skarga została oddalona. W odwołaniu Trybunał uchylił wyrok Sądu⁴ i przekazał mu sprawę do ponownego rozpoznania. W wyroku z dnia 8 listopada 2018 r.⁵ Sąd stwierdził nieważność rozporządzenia z 2013 r. ze względu na to, że metoda przeprowadzania testów przy pustym zbiorniku nie odzwierciedla warunków jak najbardziej zbliżonych do rzeczywistych warunków użytkowania.

W skardze Dyson i inni skarżący żądają naprawienia szkody (szacowanej przez nich na 176 100 000 EUR), którą mieli ponieść z racji niezgodności rozporządzenia z prawem.

W dzisiejszym wyroku Sąd oddalił tę skargę.

Sąd przypomniał najpierw, że do powstania odpowiedzialności pozaumownej Unii wymagane jest spełnienie **trzech łącznych przesłanek**, a mianowicie: aby naruszona norma prawna miała na celu przyznanie uprawnień jednostkom, a naruszenie było wystarczająco istotne, aby został wykazany rzeczywisty charakter szkody oraz aby istniał bezpośredni związek przyczynowy między naruszeniem obowiązku spoczywającego na organie wydającym akt a szkodą poniesioną przez poszkodowane strony.

Sąd rozpoczął od sprawdzenia, czy, jak twierdzą skarżący, Komisja dopuściła się naruszeń prawa Unii w wystarczającym stopniu istotnych, by mogły zrodzić odpowiedzialność pozaumowną Unii.

¹ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 665/2013 z dnia 3 maja 2013 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykietowania energetycznego odkurzaczy (Dz.U. 2013, L 192, s. 1).

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie wskazania, poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie, zużycia energii oraz innych zasobów przez produkty związane z energią (Dz.U. 2010, L 153, s. 1).

³ Wyrok z dnia 11 listopada 2015 r., *Dyson/Komisja*, T-544/13 (zob. komunikat prasowy nr [133/15](#)).

⁴ Wyrok z dnia 11 maja 2017 r., *Dyson/Komisja*, C-44/16 P.

⁵ Wyrok z dnia 8 listopada 2018 r., *Dyson/Komisja*, T-544/13 RENV (zob. komunikat prasowy nr [168/18](#)).

Po pierwsze, skarżący utrzymują, że Trybunał ostatecznie rozstrzygnął, iż Komisja naruszyła art. 10 ust. 1 dyrektywy o etykietowaniu energetycznym, gdy przyjęła znormalizowaną metodę badania opartą na wykorzystaniu pustego zbiornika. Zdaniem skarżących, ustanawiając etykietę energetyczną opartą na tej metodzie, Komisja w oczywisty sposób przekroczyła swoje uprawnienia dyskrecjonalne.

Sąd stwierdził przede wszystkim, że zastosowanie art. 10 ust. 1 dyrektywy o etykietowaniu energetycznym do konkretnego przypadku odkurzaczy mogło wywołać określone różnice w ocenie, świadczące o trudnościach interpretacyjnych, z uwagi na stopień jasności i precyzji tego przepisu oraz ogólnie całej dyrektywy.

Sąd zbadał następnie kwestie złożonego technicznie charakteru rozpatrywanej sytuacji oraz umyślnego czy też niedającego się usprawiedliwić charakteru popełnionego przez Komisję błędu. W tym względzie Sąd stwierdził, że w chwili przyjęcia rozporządzenia z 2013 r. istniały uzasadnione wątpliwości co do potwierdzonej naukowo wartości i prawidłowości wyników, do których mogło prowadzić stosowanie metody badania opartej na wykorzystaniu napełnionego zbiornika⁶, do celów etykietowania energetycznego. Choć ta metoda badania była bardziej reprezentatywna dla zwykłych warunków użytkowania odkurzaczy niż metoda wykorzystująca pusty zbiornik, Komisja mogła uznać, nie przekraczając przy tym w oczywisty i poważny sposób swoich uprawnień dyskrecjonalnych, że wspomniana metoda nie jest odpowiednia, by zagwarantować potwierdzoną naukowo wartość i prawidłowość informacji dostarczanych konsumentom, i mogła zamiast tego zdecydować się na metodę badania odpowiednią do celu spełnienia kryteriów potwierdzonej naukowo wartości i prawidłowości informacji.

Sąd doszedł do wniosku, że Komisja wykazała się w ten sposób zachowaniem, którego można oczekiwać od w zwykłym stopniu rozważnego i starannego organu administracji, oraz że w związku z tym Komisja nie przekroczyła w oczywisty i poważny sposób swoich uprawnień dyskrecjonalnych.

Po drugie, skarżący podnoszą, że rozporządzenie z 2013 r. wprowadziło, bez żadnego obiektywnego uzasadnienia, dyskryminację między odkurzacami workowymi i odkurzacami cyklonowymi, traktując te dwie kategorie odkurzaczy jednakowo, pomimo że ich cechy nie są porównywalne. Sąd wskazał, że zarówno dyrektywa o etykietowaniu energetycznym, jak i rozporządzenie z 2013 r. przewidywały jednolite traktowanie wszystkich odkurzaczy objętych zakresami ich przepisów. Jednakże na podstawie analizy dotyczącej naruszenia art. 10 ust. 1 dyrektywy Sąd wskazał, że istniały uzasadnione wątpliwości co do potwierdzonej naukowo wartości i prawidłowości wyników, do których mogło prowadzić stosowanie metody badania opartej na wykorzystaniu napełnionego zbiornika, do celów etykietowania energetycznego. Tym samym, tego rodzaju okoliczność natury faktycznej wystarczy, by uznać, że niezależnie od wszelkich obiektywnych różnic między odkurzacami cyklonowymi i innymi rodzajami odkurzaczy, Komisja, przyjmując metodę testową opartą na wykorzystaniu pustego zbiornika, nie przekroczyła w oczywisty i poważny sposób swoich uprawnień dyskrecjonalnych ani nie dopuściła się wystarczająco istotnego naruszenia zasady równego traktowania.

Po trzecie, skarżący podnoszą, że Komisja naruszyła zasadę dobrej administracji, nie przestrzegając istotnego elementu dyrektywy o etykietowaniu energetycznym, czego nie uczyniłby żaden w zwykłym stopniu rozważny i staranny organ administracji. Sąd stwierdził, że te argumenty powielają w znacznej mierze argumenty przedstawione przez skarżących w związku z pierwszymi dwoma zarzucanymi przypadkami bezprawnego działania i oddalił je na tej samej podstawie.

Sąd podkreślił wreszcie, że argumenty skarżących oparte na naruszeniu prawa do prowadzenia działalności zawodowej są zasadniczo identyczne z argumentami przedstawionymi w związku z trzema zarzucanymi przypadkami bezprawnego działania i że należy je z tych samych względów oddalić.

⁶ Metoda określona w sekcji 5.9 normy zharmonizowanej EN 60312–1(2013) Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego Elektrotechniki (CENELEC).

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy i dziesięciu dni od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje wspólnotowe oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zaradzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793